

Мария Илиева

Пеперудена любов

Върху устните ти ще заспи луната
наметната със девствено зачатие.
Желанието ми е гола нестинарка,
нощта е полудяла от очакване...
И чувствата все още във зародиш,
цъфтят в душата ти
с първична плахост.
Дъхът ти,
стапя ме до изнемога
с безшумни длани
гали ме сумракът.
Свенливо-сребърни звезди утихват,
блаженно избледнели в тихо утро.
Ще те целуне с обич
розовият изгрев.
Пеперудена любов
в очите ти
ще затанцува.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10133>]